

SÉNAT DE BELGIQUE

SESSION DE 1955-1956.

SÉANCE DU 28 FÉVRIER 1956.

Rapport de la Commission de la Justice, chargée d'examiner le projet de loi modifiant la loi du 4 octobre 1867 sur les circonstances atténuantes.

BELGISCHE SENAAAT

ZITTING 1955-1956.

VERGADERING VAN 28 FEBRUARI 1956.

Verslag van de Commissie van Justitie, belast met het onderzoek van het wetsontwerp tot wijziging van de wet van 4 October 1867 op de verzachtende omstandigheden.

Présents : MM. ROLIN, président; ANCOT, BRIOT, CAMBY, CHOT, CUSTERS, DERBAIX, KLUYSKENS, LIGOT, NIHOUL, PHOLIEN, Mme VANDERVELDE, MM. VAN HEMELRIJCK, VAN REMOORTELT et Mme CISELET, rapporteur.

MESSIEURS, MESDAMES,

La modification proposée a trait à l'article 2 de la loi du 4 octobre 1867, libellé actuellement comme suit :

« Dans les cas où il n'y aurait lieu de ne prononcer qu'une peine correctionnelle à raison de circonstances atténuantes, d'une excuse ou d'une surdité-mutité de l'inculpé, la Chambre du Conseil pourra, à l'unanimité de ses membres, et par ordonnance motivée, renvoyer le prévenu au Tribunal de police correctionnelle.

» Toutefois, la Chambre du Conseil ne jouira de cette faculté, en cas de circonstances atténuantes, que pour autant que la peine normale soit de quinze ans de travaux forcés au maximum, ou de vingt ans de travaux forcés au maximum s'il s'agit d'infractions prévues par les Chapitres V et VI du Titre VII du Livre II du Code pénal ou par les articles 471 et 472 du même Code. »

Les Chapitres V et VI du Titre VII du Livre II du Code pénal traitent respectivement « De l'attentat à la pudeur et du viol » et « De la corruption de la jeunesse et de la prostitution ». Les articles 471 et 472 traitent des vols commis à l'aide de violences ou de menaces dans des circonstances aggravantes.

En d'autres termes, pour que la correctionnalisation d'un crime soit permise, il faut en règle générale que la peine prévue par la loi soit au maximum de quinze ans de travaux forcés.

Cependant, en cas d'attentat à la pudeur, de viol, de corruption de la jeunesse ou encore en

MEVROUWEN, MIJNE HEREN,

De voorgestelde wijziging heeft betrekking op artikel 2 van de wet van 4 Oktober 1867, dat thans luidt als volgt :

« In de gevallen waarin er gronden mochten bestaan om alleen een boetstraf uit te spreken, wegens verzachtende omstandigheden, een verschoning of doofstomheid van de beklaagde, kan de Raadkamer, met eenparige stemmen harer leden en door een met redenen omklede beschikking, de beklaagde naar de boetstraffelijke rechtbank verwijzen.

» Echter kan de Raadkamer van deze vrijheid, bij voorhanden zijn van verzachtende omstandigheden, slechts gebruik maken voor zover de normale straf ten hoogste vijftien jaar dwangarbeid of ten hoogste twintig jaar dwangarbeid bedraagt, indien het misdrijven geldt voorzien bij de Hoofdstukken V en VI van Titel VII van Boek II van het Wetboek van Strafrecht of bij de artikelen 471 en 472 van hetzelfde Wetboek. »

De Hoofdstukken V en VI van Boek II, Titel VII, van het Wetboek van Strafrecht handelen respectievelijk over « Aanranding van de eerbaarheid en verkrachting » en over « De bederving der jeugd en de prostitutie ». De artikelen 471 en 472 handelen over diefstal gepleegd met behulp van geweld of bedreiging in verzwarende omstandigheden.

Met andere woorden, om een misdaad voor de correctionele rechtbank te kunnen brengen, is het over het algemeen vereist dat de door de wet gestelde straf ten hoogste vijftien jaar dwangarbeid bedraagt.

Bij aanranding van de eerbaarheid, verkrachting, bederving der jeugd of bij diefstal gepleegd met

R. A 5104.

Voir :

Documents de la Chambre des Représentants :
370 (Session de 1955-1956) :

1 : Projet de loi;

2 : Rapport.

Annales de la Chambre des Représentants :
14 et 20 décembre 1955.

R. A 5104.

Zie :

Gedr. St. van de Kamer der Volksvertegenwoordigers :
370 (Zitting 1955-1956) :

1 : Wetsontwerp;

2 : Verslag.

Handelingen van de Kamer der Volksvertegenwoordigers :
14 en 20 December 1955.

cas de vols commis à l'aide de violences ou de menaces, accompagnés de circonstances aggravantes, la correctionnalisation est possible même lorsque la peine prévue va jusqu'à vingt ans de travaux forcés.

Ce régime particulier a été instauré, ainsi que le rappelle l'exposé des motifs du projet, parce que les infractions visées sont parfois punies de peines manifestement exagérées eu égard à la gravité réelle des faits et qu'il n'y a aucun intérêt à encombrer les Cours d'Assises de ces affaires, alors que la Chambre du Conseil estime qu'une peine correctionnelle serait suffisante.

Le but du projet de loi est d'étendre les cas d'exceptions et de permettre la correctionnalisation des crimes prévus par la section Ire du Chapitre III du Titre IX du Livre II du Code pénal, soit des incendies volontaires, même lorsque la peine normale prévue par la loi va jusqu'à vingt ans de travaux forcés.

En effet, il arrive fréquemment que, en raison de circonstances atténuantes, les auteurs de ce genre de crimes ne méritent qu'une peine correctionnelle. Le Parquet hésite à renvoyer de tels délinquants devant une Cour d'Assises.

Le Conseil d'Etat n'a fait aucune remarque de fond.

La Commission de la Justice de la Chambre a voté le projet à l'unanimité et sans observation.

La Chambre l'a voté à l'unanimité et sans discussion.

La Commission de la Justice a approuvé le but et la portée du projet.

Un commissaire a cependant demandé pour quelles raisons on ne pouvait rendre applicable les dispositions de l'article 2, alinéa 2, de la loi du 4 octobre 1867 à tous les crimes dont la peine normale est de quinze à vingt ans de travaux forcés.

Votre Commission a parcouru la liste de ces crimes parmi lesquels figurent la contrefaçon ou falsification de fonds d'Etat et de billets de banque (art. 173 du Code pénal), le faux témoignage en matière criminelle lorsque l'accusé a été condamné à mort (art. 216), les fausses déclarations d'experts et d'interprètes dans le même cas (art. 221), l'avortement pratiqué par médecin et ayant causé la mort (art. 353), la tentative ou complicité de meurtre (art. 393), l'arrestation illégale accompagnée de tortures ayant causé une maladie incurable (art. 438), le vol avec violences ou menaces ou extorsions ayant causé une maladie (art. 473), la destruction par explosion de lieux habités (art. 520), etc.

Après discussion, votre Commission a estimé qu'une telle extension ne se justifierait pas.

Le projet ainsi que le présent rapport ont été approuvés à l'unanimité.

Le Rapporteur,
G. CISELET.

Le Président,
H. ROLIN.

behulp van geweld of bedreiging in verzwarende omstandigheden, is de verwijzing naar de correctionele rechtbank evenwel mogelijk, zelfs wanneer de gestelde straf tot twintig jaar dwangarbeid gaat.

Zoals in de memorie van toelichting bij het ontwerp opgemerkt wordt, is deze bijzondere regeling ingevoerd omdat de bedoelde misdrijven soms te zwaar gestraft worden in verhouding tot de werkelijke ernst van de feiten en omdat het geen nut heeft, al die zaken naar het Hof van Assisen te verwijzen, wanneer de Raadkamer van oordeel is dat een correctionele straf volstaat.

Het wetsontwerp strekt er toe, de uitzonderingsgevallen uit te breiden en de correctionele behandeling toe te laten voor misdaden als bedoeld in Afdeling I van Hoofdstuk III van Titel IX van Boek II, van het Strafwetboek, d.w.z. de brandstichting, zelfs wanneer de normale straf volgens de wet tot twintig jaar dwangarbeid gaat.

Het komt immers vaak voor dat zij die dergelijke misdaden bedreven hebben, op grond van verzachtende omstandigheden slechts een correctionele straf verdienen. Het Parket aarzelt zulke delinquenten naar een Hof van Assisen te verwijzen.

De Raad van State heeft geen opmerkingen gemaakt wat de inhoud betreft.

De Commissie van Justitie van de Kamer heeft het ontwerp eenparig en zonder opmerkingen goedgekeurd.

De Kamer heeft het eenparig en zonder bespreking aangenomen.

De Commissie van Justitie heeft het doel en de draagwijdte van het ontwerp goedgekeurd.

Een commissielid heeft evenwel gevraagd waarom de toepassing van artikel 2, lid 2, van de wet van 4 oktober 1867 niet uitgebreid kon worden tot alle misdaden die normaal met vijftien tot twintig jaar dwangarbeid gestraft worden.

Uw Commissie heeft de lijst van deze misdaden overlopen, waaronder voorkomen het namaken of vervalsen van Staatsfondsen en van bankbiljetten (art. 173 van het Strafwetboek), valse getuigenis in criminele zaken, wanneer de beschuldigde ter dood veroordeeld is (art. 216), valse verklaringen van deskundigen en tolken in hetzelfde geval (art. 221), vruchtafdrijving door een geneesheer, met dodelijke afloop (art. 353), de poging van of de medeplichtigheid aan doodslag (art. 393), de wederrechtelijke aanhouding met folteringen die een ongeneeslijke ziekte veroorzaken (art. 438), diefstal met geweld of bedreiging of afpersingen die een ziekte veroorzaakt hebben (art. 473), de vernieling door middel van ontploffing van een bewoonde plaats (art. 520), enz.

Na bespreking heeft uw Commissie geoordeeld dat een dergelijke uitbreiding niet verantwoord was.

Het ontwerp is, evenals dit verslag, eenparig goedgekeurd.

De Verslaggever,
G. CISELET.

De Voorzitter,
H. ROLIN.